

אללא גם בטוב אויריה — פחות אבק ויתר
כמים, פחות מלחצבות ו„באード“ יותר כבי-
שים, פחות זמן לנמר חעבורה יותר עברית
ועובודה עברית בבלדייה, וחילק הכביש המכזין
של „חסליבונה“ הלא יוכיח ! פחות
„בוקרא“ יותר רשיונות לבניינים ורחובות
„הסולל“ ולכל בוניה, מפני הרבי שלום...

מסופקני אם כבورو בקר פעם את בית-
הכרם. ומסופקni מאר אם נסה לנסע באוטו
בשביל הנဂול שלנו מיד אחר אווחת האחים
על אבני הדרך המכובילה מכושבזקנים
לבית-הכברם. עתה אמונת איפוא שיסע
נקוזב לרוחם היום במנגנון תלבנה זהיפה
בדורך הוויו יוכת ל. ק פ. י. צ. ת. ח. ד. ר. ד
לטטלת-גבר כהצעיג ומוותחני כי מיר
אחר נסיעתו זו יתן צו לתקן את הדרר הווי
א רק בשבייל בית-הכרם אלא וביהור בשבייל
... ז' ז' ז' ז' ז'

אמנם, שמענו מצדדים שונים וביחוד מachable"י טענות על כבוחו ויוורע אני היטב ביז'הוא בן "עו גם זה זה" ובכ"ז, אני מבטיחתו שיהיה בן עוגם תבא — בדברי הימים של בני ירושלים וושאר שמו לזכרון שלו, לא באותיות שהזרות על מצבת אבן של רחוב "אבינו מלכנו" אלא באור גיות של זהב בברדי ימי והקרמה של ארצנו.

את, לו הייתה אני תקופ במקומות
ונבאהים בירושלם ובעיר-הברורה הייתה
ישתורל להשיג לו תאזר "סיר", ביתר ה"מא-
ערם" שלנו בארץ' ומחמת שעני נחפה
נסיעתי גליוחה אני מסיים בברכת "רבי":
הו רצון שיצליה כמוש בכל דרכיו
וניפים וחרחים שיעשה בזכרון אמן!

עוז-מוני

שְׁנָנָה...

האמינה לי יא חביבי כי עשית אוני
באפרכסת זהקשבתי רב קשבר לכל דבר
היווצה מפיך בשעת הדרשה. וכשהוכרת
בגאון צורך על עשרים וחכמים והרחובות
שכבר נסקרו חשבתי בלבבי: מסתמא מבין
הוואים שלנו כי ירושל'ם איןנה אחת
מערי. המדייה של שמנים או מאות אלף
נפש כי אם עיר עוז מית, אחת
הערים המעטות שתופסות מקום כ"ב פדול
נדמי היכים של האנושיות. פעם כתוב
במשורר הארפתי וויקטור הומנו: יש אותן
ש רומא יש פרס! ואני ר' עומות שאיני
משורד אומר: יש אותן יש רומא ויש
ירושל'ם כי ירושלים היה אחת משש
עיר ים שהופיעו על הארץ ועל הארץ
שיות כלת החשבה כ"ב גודלה והשובה. ולפי
ערן ציריך שתהייה ירושלים שלטן לא בלבד
עיר עתיקה. מזיאום חי וחריש במנדל
וור. אלא גם עיר חדשה ואפיו תדי יש
זו הרישת עיר נעימה עיר ישמעאו בה
ותידירות ובארמון כל הרגלי חיים. עיר
שלוקים מה הפסוק: רוכיה רוכי נזעם
בכל נתיבותיהם לא "נוה-שלום" ...

חכמינו ז"ל אמרו רבר יפה וכראוי
שרשם אותו לפניו לוכרין בחיו : „המתהיל
מצוח אומרים לו — גמור!“ וככבודו שהיה
עלם הנדול ולפניהם מלכים יתיצב בוראי
ושוב על מותו בלילות רב מחשבות כדי
עשית את ירושלים תהלה בארץ. כמו לונרזה
ו למחפ"ח בתל-אביב. שתוהיה נקייה שלא
הבלו יושבייה כל hari וכל מדינה. שתהייה
וזושם יפה ונעימה לשכת בז' חתמוד
ליה אווחים ורבים לא בעתיותיה בלבד

מלא... זה זוכר בדוראי מעלהו את "האי תורוסי" בעירטו שהוא מוקף חומה מסביב, שנור ומפואר לוראים כיריחו בשעתו יעד לא שבחנו את הצלבא והשחורה הכתומה במלשוות של ניקולאי על אסוד הכנסית ליוזרים לטער הדתיהם הרוסי בשבת גם פת ניינשלם... והחותמיסון שטגרה לפנים את ורוכע האורמי וביחוד ה"מכצר" שלנו, שאוריאבשר היה לכבשו למורות מאזהה שעירים לשכורים וחפטוחים שלו... ותנתה באה אבלדייה ופרצת גדר-ד"ל והביאה א-חד-ז-ת עזיז האומנות השונות בשורינו.

ובראותי ביום השלישי הזה את כ ר ו ש ג מ שבאה לחתמתה בשמחת ר' נזווה של הרכוב על פרשת-דרבים. ואפילו ר' היה ישותה להבננו לתוך מבונתי אצלאום של בז'ה. וזה פיעטה לפניו הטייבה יופק בצלש השבות שלנו למלך תשרע המ' וושט והנזהר. וכברתי את הפתנים שאמרו י פיטר הנזר פתח ברוחסית חלו לאותפה ראניב כי פתח לנו ש ע ר שלם לאזרפה י, הרדיין דמקיזר אותנו אל התהנה... אפשר שיבוא ומון אצלאום שיוכלו לכתוב על שער: פתחו לי שערי צ ד ק...

ולא רק איזופה נפתחה לפניינו, אלא
וכיינו גם לחתיכת אמריקה בתוככי ירושלים
יה"ק. ווש לנו "פיפט אוויניו" כמו בינוי
רָק ממש (קינן ג'וּרְג' — **פִּיפֶט אֹוִינֵן**):
ו שמו זהה ובתו של הרהוב החדש!). וגם
יינימ שחרורים מסביב: "בדורות חולים האס-
טאל" וסזידימנו שלנו מנגה, בצלאל ורחביה
אחרור ועל יד רחוב "אבינו מלכנו" יש גם
רחוב א. ב. ג. השפה העברית בארץנו —
ובואך אל המקום של "גרנד אופרה"

יטפסאָד!" כלונר: פנו דרך לחולכי ארבע
זיווּם מִתְחַנֵּן שֶׁנָּאָמַר, אֲמִתּוֹן כְּבָנִים אֲדָם אֲנוּ

ויטסתמא נסח בקרוב לראות ברחוב
החדש גם ספכליים פה ושם לאוד הדרה, כרי
אנטוור הבריות, כמו שם באירופה, ועוד
חיות שנותר, כי טו"ס אין אדם אלא בשער

ואתדרון אַהֲרֹן הַבָּיִבְקָר — הַדּוֹר הַצָּעִיר
תיה אֶסְיָר-מִזְרָה נִצְחָת בַּשְׁעַר הַרְחֵוב הַזָּהָר
לֹא יִכְתְּנוּ עוֹד אֶת רַגְלֵיכֶם בְּלִילּוֹת רַאשֵׁי
צָשׁ אֶל הַרְשָׁת שְׂנִיר אוֹ בְּחִנּוּי הַסְּלָע אֲשֶׁר
בְּנֵי שְׁבֻנַת הַבּוֹכְרִים וּכְאֵן יָלַט לְכַתָּה
בְּכֶם לְבָלִי מִפְּרִיעַ וּוּגְלָם לֹא תָגֵת וְנֵם לֹא
מֵן אָלוֹן לְמִקְלָחָת קְרָה לְרַאשֵׁם מִאָחָת
זְוּזְנְרוֹאֹת כְּנֵי לְמַשֵּׁל בְּאַבּוֹנִישָׁרָאֵל...
נְבָב אַזְנָב לְאַחֲרֵי כִּי אֶת הַרְחֵוב הַתְּרִשְׁשָׁה
שְׁוַיְשָׁמְיוֹ בְּמוֹבוֹן הַצָּעִירִים
גָּר בְּלִילּוֹת הַיִּרְחָה וּבְיוֹם
גָּזֶה הַפְּתִיחָה גְּרָאָזִים

**שׁוֹכֵן לְשָׁמֶן בּוּרְבִּית
מַזְנָאִים מַצְלָחִים עֲזִיבָה**

וְיַרְשָׁם עִיהַק מֶלֶפֶנִי שָׁשִׁים
זְיוֹת שְׁבֵילִיו רַיּוֹשָׁלִם נְהִירָן לוֹ
תִּזְבְּשַׁעַת-מְשִׁיעָה : יַרְשָׁלִם וּ
אֲחַטָּה גְּבָה גִּתְּהָ דְּזַבְּחָי — לְאוֹדָה
צְיוֹן שְׁיוֹשָׁנוֹ אַיִּתָּ אַיִּס בָּצְרוֹת
שְׁבָרִבָּ כְּכַבְּצָבָאִים מִבְּלַעַבְדָּ
זְיַעַפְּ וְאַלְכִּיבָּ וּבְין אֹזְלָאָי
זְיוֹת מְלָאִים סְלָעִים, גְּלָי
כִּימָוֹת הַקִּיְיָ וִים מְדוֹלָ
וְמִשְׁׁוֹפְכָיו שֶׁל בָּעֵלָרָ
זְמוֹת הַחַבְבָּא הַזָּים אִינָנוּ

נפשה לטיול קצר בינו מנהה למזרקה על רחוב שער-יפו ולהתבונן מרחוק אל תלפיות הרחוב ושמעת מבל איז : "מיישארע ! מונזאוץ !". ומתייבר הנך "לילכת מישרים", נלחמות לנצח שערים... ולא זאת אלא שאיראפען, הדעת להתעלם מבעליהם-הגבוקות, שהלאיכן כלם לפתח את הנזיותיהם ברוחם יפה כמונא לא-הכעס... ובעל כרחך אתה שבר לפניות בו-חוב — פְּנִים ונתבע — עד שקצת ראים אנטז'ר ופתחת לנו את רחוב "אביינו מלכנו", שהיה לא-לנצח צעינוחיות לשלמים לכל בעלי הובחות שלנו.

והשנית: הרי לנצח תרשׂין ירושלים לחיות אקרובטים ממש ולנשחת קפיצות משונות בלבכם בדרך ברוחך יפו או נישאר הרחובות הצרים כמו בציורים, לחובדיל, קרי להגצל מן ה"טרומביילום", עטם "קדרייל", ולצאת במת' מפנים ומאהדר באמצע ה... ומושער אני לנפשי :

מנחה למעדריב, בשעה שאם לטיול ברחוב יפו ומשחרורים בין ירבע — נ' בתי ביגנולו שיו לטיול בנעריהם ובתקנונם מילכנו", יצעדו פסיעות דימת עט אנודל ויפצחו לענג-שבת אאנ-פינאס" בין סדרקי שניהם המלצות במלשונם את הכליפות ישראל כחץ, מקלעת 42. וכבר שאן העולים החדשניים בתהווון רב,

יורקים איש בפני רעהו בז' דגלי נחלת-שבעה ובית-יען סדראי לדרך ישחה שאן ולמדרכות שאן דבָּה ויאנו משמשני הרוד לאן הילך

יפה ומרוייקה ולא חלייה ב"עבראני" זא שאנו זוכים לראות על לוחות התהנות גורחות בעירנה ברוחה למשל בזוכרו' משה שכחוב שם בפרש על הלוח אשר ברחוב: "ת ח ב ה לשמנה עגלות", וכל עברי הוך החדשים והתמים עומדים ימהבים שעוט שלמות לשמנה עגלות, כמו שנאמר, ואינם יודעים כי היה כאן טעות ה"בחור הועצער" ושצידק לקרוא שם: "ת ח ב ה לשמנה עגלות".

ובכל זאת, אשרי המהכה והמניע גם להנובת הרחוב החדש, שומנה היה בנהראת עוד לפני שנה או שנתיים בעיר, כי איד אוכדר הפתנים האנגלי? —

It is never too late.

כלומר: "אל ענ'ה סן אל-שייטאו..." מהנה בעורת אללה זכינו ס"ס ביום שלישי זה, יומם שהוכנס בו כי-טוב, לחג ברב פאר וחזר נם ואתה ח' ח ב ב י ש ונס את חן ח ב ב ו ש של ירושלים בהדרש כפגו של ב' נב חן החטבה שלנו..."

פתח שטואל ג' ואומר בלשון "מכבים ה": הרחוב והמפואר הזה ישאר לעולמים אמצעי-נוחיות לתושבי ירושלים. והטהיות הבי השובה, לדעתך היה זו — שאון אתה מתחיב עוד להפנש דוקא בכל יום ובכל שעה ב ר ח ז ב י פ ו עם כל חטם שאינו רצוי לך, כמו לפנים ברחוב הרצל אשר בת"א. חן זהו אסן כבש, גורה מן השמים: רצונך לנסע אל התהנות — לך לרחוב יפו, רוצחת אתה לנסע למחנה יהודה או לכתו "אבר באסאל", והנה תוקפים אותך העגולנים ברחוב יפו והוטפים אותך כט' אביחבלה: "לאפוקן איזגע אורוף"? ואם יש את

מבעד למסודר

(ושטורים בהסתדרות)

וזהו פתশנו הכתב, שעלה בשבוע זה לראיין הבלתייה שלנו, ראובן ביין אל נשיבי לכבוד הנוכת רחוב "אביינו מלכנו" בעיה"ק ירושלים:

בעטום אהרות היה לי כבר הענג והכח-בוד לפנות למלתו במכתבים גלוים (Candid Letters) על אודות מנורות-המאדר שנקרה לוקס ועל דרכי ציוו של אגוז בעורני ואולם עבשו לכבוד יוסטוב גדורל שלו ושלנו רוצה אני לקיים את הפסק הארתפני:

Il faut rendre à César ce qui est à César..

"א: תן לראובן את אשר לראובן, ומהמת שלא זכה מעלהו לשמע את ח' ג' א. ס' ש 5 י, שהכימוטי ליום שלישי זה לא באשפתו חלייה אלא פשוט מפני שהנציב מהר לבירה עם כבודו יחד במכוונו אף" שחדוך היה מצוינה להולכי רג'ל עיב הנני מוסר לו את הרשות בכתב, ברדר כל הנדולים שלנו.

מסתמא הביבות, ראיין היקר כי כוונתי ידבר הפעם ע"א רחוב "אביינו מלכנו" שתרגמו באנגלית הוא: "キング ג'ורג'" פיפט אוינווין", כלומר: רחוב מלך ג'ורג' החטמי. וראשית חכמה עלי להודות לך משומתקא רלבא על ברטיסלה-הוֹמֶה שעלה לך בערבית